Epl'a D. Scheurli ad Charitatem Pirchameram.

Carmen Conradi Celtis ad eandem.
Epistola Pilati ad Tyberium Cesarem.
Epistola Lentuli ad Tyberium Cesarem.
Epistola Abgari ad Jesum Saluatorem.
Epistola responsiua ad Abgarum.

Vtilitates Misse.

Exemplum Enee Siluij de vendente missam.
Vtilitates orationis pro defunctis.
Exemplum pulchrum quod contigit Bononie.
Sequentia Dies ire.
Carmen ad diuum Christophorum.

Joannes Weyssenburger.
Impressit. Landshut.

Ad Charitatem de familia Pirckhamer Sanctimonialem ordinis ſancte Clare Norinberge profeſſam Conradi Celtis. Carmem.

Virgo Romano bn̄docta lingua
Virginū clarū iubar et corona
Hoc meū paruū rogo fronte leta
Suſcipe donum

Quo tue laudes patrie videbis
Et leges quanto niteat decore
Qualis et ſancti fuerit beata
Vita Sebaldi

O ſoror noſtris merito camenis
Digna: ⁊ eterno mihi vīcta amore
Charitas lingua mihi dās latina
Candida verba

Teutonis rarū decus es ſub oris
Virgo Romanis ſimilis puellis
Quas vl' hiſpanijs tenuit vl' olim
Gallia clauſtris

Docta tu doctū ſequeris parentē
Qui fuit Legū Canonū et peritus
Preſulum charus ducibuſq; nr̄is
Sepe patronus

Docta tu fratrē Vilibaldū in vrbe
Norica doctum ſequeris pudica
Greca qui claro ingenioq; miſcet
Scripta latinis

Nuper in diros cecidi latrones
Aurū et argentū mihi q̄ auferebāt
Et dabant noſtro truculenta ſeui
Verbera tergo

Dulce ſolamen mihi epiſtola mox
Virgo reddebas varijs medelis
Que mihi triſtes pepulere et acres
Mente dolores

Hinc tibi grates meritas rependo
Virgo Germane decus om̄e terre
Charitas noſtro recolanda ſemp̄
Pectore virgo

Tuis ſanctis et ſoror tuarum
orationibus me cōmendo

Chꝛiſto optimo maximo.

¶ Ad Reuerendam et Eruditam matrem Charitatem Pirchameram Nuremberg. Cenobij diue Clare Abbatem Chꝛiſtophoꝛi Schewrli/Studij Bononienſis Sindici Epiſtola.

¶ Sixtum Tucherũ hominẽ libꝛati iudicij et Juriũ interp̄tem acutiſſimum/ dicere ſolitum accepimus reuerenda mater Se in omni vita duos potiſſimũ viros vidiſſe/qui claritudine nataliũ et diſciplinarum ſplendoꝛe illuſtrarent in quis et nature dotes et foꝛtune bona cumulatim congeſta eſſent. Joannem Picum Mirandulanum comitem cõcoꝛdie/et Joannem camerariũ Dalburgiũ/Vangionũ antiſtitem. Hũc germanicũ illum Jtalicum. Et me hercules recte ille quidem vt cetera omnia. Noſtris eñ tpibus tam rarenter bona mens bonaqꝫ foꝛtuna: ex quibus duobus clariſſimi Philoſophie cõditoꝛes humanã felicitatẽ metiunt: copulant: qꝫ frequenter glacie media naſcuntur viole: de niuibus roſe: de pꝛuinis lilia. Ego vero qui doctoꝛem Sixtũ emulandum mihi ꝓpoſui: et illius veſtigia adoꝛo: dicere audeo: me hucuſqꝫ duas tm̃ matronas nouiſſe/ab ingenio et foꝛtuna dotatas: litteris et opibꝰ cõſpicuas: pudicicia et foꝛma/quibus alioquin magnũ inter ſe eſt bellum/oꝛnatas: quas facile cum Lelij et hoꝛtenſij filiabus et Coꝛnelia grachoꝛum matre conferre poſſis. Caſſandꝛam ſcilicet fidelem venetam. ⁊ Charitatem Pirchameram Nuremberg. Nam vt illam in pꝛeſenti ſilentio pꝛeteream: vtpote ſuis et doctoꝛum monumẽtis ſatis ſuperqꝫ celebꝛatam. Tu ex familia Pirchamera oꝛta apud Nurembergenſes antiq̃/patricia / famigerata Jnqua/ſicut anno ab hinc quinquageſimo floꝛuit Thomas Juris Pontificij Licenciatus et ſancti. Laurẽtij p̄poſitus. Et poſt eum Joannes auus et Joannes pater tuus/ambo diuini et humani iuris doctoꝛes ꝯſultiſſimi. Jta in p̄ſenti eminet et tanqꝫ luna inter minoꝛes ſtellas ſplẽdeſcit Vilibaldus humaniſſimus frater tuus pariter iuriſperitus: vir grece / et latine vehementer eruditus. Et belli ⁊ pace clarus/optimus/oꝛatoꝛ/optimus ſenatoꝛ/optimus imperatoꝛ. Omñes vero Pirchameri viri boni/ſpectabiles/impꝛoboꝝ inimici et clariſſimi iurecõſulti Nam ſicut ipſum jus noſtrũ ciuile cum ſceuolis naſci videbatur. vnde etiam cognominatum eſt ſceuolarũ diſciplina. Jta dici poteſt

familie tue peculiare et quodãmodo hereditarium. Uerum tu familiari splendore minime contenta/qum videres pulchritudinem aut tempore euanescere/aut infirmitate recedere. Uoluptatẽ escam malorum potentiam libidinũ ministram: diuicias magis nequicie q̃ꝫ probitatis suppellectilem. Et in summa om̃ia hec externa bona fragilia caduca et possidentiũ magis esse q̃ꝫ cuiusq̃ꝫ: vt in thalari ludo huc atqꝫ illuc transeuntia: iudicasti solam virtutem et viuenti et mortuo stabilem esse et firmam possessionẽ: cetera om̃ia preter quod regnare est/seruire deo/ quandã vanitatem/immo vanitatem vanitatum. Contulisti te exemplo maiorꝫ tuorum ad bonas litteras: voluisti pro lana librũ/ ꝓ fuso calamũ/stilum ꝓ acu tractare: donec supra ingeniũ muliebris captum ad tm̃ litterarũ fastigiũ peruenisti/vt epistolas scribas / et orationes componas / subtiles elegantes latinas eruditas/et quanq̃ꝫ virginali quadã gracia dulcissimas. tñ etiã mira sententiarum grauitate refertas. Ceterũ qum doctrina et religio nodo pulcherrimo inter se copulenẽ consocienturqꝫ. tanqꝫ bene cõueniant: q̃ꝫ bene gemma auro clauditur: et rose lilijs contexuntur: vitam tuã a puero religioni diue Clare addixisti in cuius cenobio/qum ꝓbitatis tue/eruditiõis/ virtutum/ longo tẽpore/specimen dedisses: magno omniũ assensu electa es Abbas Quam dignitatẽ ita geris/ vt relique sacerdotes/ ex institutis tuis viuendi formulã mutuent: Que qum ita essent: qumqꝫ audirem patronũ meum/presulem Sixtum/ad te et suauissimã materterã meam Appoloniam Tucheram/que eum apud te magistratum obtinet: quã apud dictatorem magister equitum: tales subinde mittere epistolas/quales olim ad Paulam et Eustochiũ diuus Hieronymus suus: cepi ego quoqꝫ iamdudum cogitare: quidnã ad te scriberem religione tua et me dignũ: quo amicicie tue magis atqꝫ magis insinuarer: et tibi q̃ de me ingenue sentis et magnifice loqueris graciam referrem. Occurrerunt mihi autem quedam Epistole nõ Ciceronis/sed ad christi optimi maximi vitam pertinentes Collegi etiã apud ecclesiasticos doctores maxima quedam commoda / que ex auditione misse et oratiõe ꝓ defunctis assequimur: que omnia in vnũ libellum redegi: qui vt in iustam magnitudinẽ excresceret. Subnexa sunt nõnulla alia: ab instituto nostro non aliena/que vt breui lectione digneris / et boni consulas / te etiam rogo obsecroqꝫ. Uale Bononie Calendis Septembris. Anno salutis Sexto supra Millesimumquingentesimumqꝫ.

Epistola Pilati quondam Hierosolimorum presidis ad Tyberium Cesarem de morte Jesu christi/reperta in antiquissimo Codice.

Pilatus Tyberio Cesari. S.

¶ De Jesu christo/quem tibi plane postremis meis declarauerā nutu tandem populi/acerbum me quasi inuito et subtimente.suppliciū sumptum est. Uirum hercle ita pium et seuerum nulla vnq̄ȝ etas habuit:neqȝ habitū est. Sed mirus extitit ipsius populi conatus:omniumqȝ scribarū principum et seniorꝫ consensus (suis prophetis/et more nostro Sibillis cōtra p̄monentibus) hunc veritatis legatū crucifigere signis etiā supra naturā apparentibus dum penderet. Et orbi vniuerso Philosophorum iudicio lapsum minitantibus : vigent illius discipuli opere et vite continentia magistrū nō mentientes:immo in eius nomine beneficentissimi / nisi ego seditiōem populi estuantis exoriri pertimuissem fortasse adhuc nobis ille vir viueret:etsi tue magis dignitatis fide conpulsus: q̄ȝ voluntate mea adductus. Pro viribus non restiterim/ sanguinem iustuȝ totius accusationis immunem: verum hominum malignitate inique:in eorum tamen/vt scripture : interpretantur/exitium : pati et venundari. Uale Quinto Calendas Aprilis.

Extat et Epistola Lentuli ad Cesarem in hunc modum. Lentulus Romanus Judee preses Tyberio Cesari S.

¶ Apparuit temporibus istis adhuc est homo magne virtutis : nominatus Jesus Christus:qui dicit̄ a gentibus propheta veritatis:quē eius discipuli vocant filiū dei. Suscitans mortuos ⁊ sanēs om̄es languores. Homo quidem stature mediocris et spectabilis Uultum habens amabilem : quē intuentes possint diligere et formidare. Capillos habēs coloris nucis auellane premature: et planos fere vsqȝ ad aures:ab auribus vero cincinos:crispos aliquātulum et fulgentiores : ab humeris ventilantes:discrimen habens in medio capitis:iuxta morem nazareorꝫ : frontem planam et serenissimam/cum facie sine ruga et macula aliqua: quā rubor moderatus venustat. Nasi et oris nulla prorsus est reprehēsio / capillis concolorē non longam/sed in medio bifurcatam. Aspectū habens

simplicem et maturum: oculis glaucis varijs et claris existentibus In increpatione terribilis: in admonitione blandus. Hilaris seruata grauitate: qui nunꝙ ridere visus est: flere autem sic. In statura corporis prorogatus et rectus: manus habens et brabia visu delectabilia in colloquio grauis rarus ꝛ modestus: speciosus inter filios hominum.

¶ Hec sola in annalibus Romanorum comperta est.

Est et Epistola regis Abgari.

quam refert Eusebius Cesariensis libro primo. ca. 15. et. 16. quam quidem Epistolam Eusebius ita se dicit reperisse.

¶ Hec in archiuis publicis Edissene ciuitatis: in qua tunc Abgarus regnauit / ita descripta reperimus in his chartis / que gesta regis Abgari seruata antiquitus continebant. Et vt euidens dictorum veritas fiat: ipsa exemplaria epistolarum ex Siriorū lingua translata ponemus.

Abgarus Vchanie filius Toparcha / Jesu Saluatori bono qui apparuit in locis Hierosolymorum. S.

¶ Auditum mihi est et de te: et de sanitatibus quas facis sine medicamentis: aut herbis: fiant ista per te: et ꝙ verbo tantum facis cecos videre et claudos ambulare: et leprosos mundas: et immundos spiritus ac demones eijcis. Et eos qui longis egritudinibus afflictantur curas et sanas: mortuos quoqꝫ suscitas: quibus omnibus auditis de te / statui in animo meo vnum esse e duobus: aut quia tu sis deus et descendis de celo / vt hec facias: aut quia filius dei sis / qui hec facis. Propterea ergo scribens rogauerim te: vt digneris vsqꝫ ad me fatigari: et egritudinem meam / qua iamdiu laboro curare. Nam et illud comperi / ꝙ judei murmurant aduersum te / et volunt tibi insidiari. Est autem mihi ciuitas parua quidem / sed honesta: que sufficiat vtrisqꝫ.

Exemplum rescripti ab Jesu

per Ananiam Cursorem ad Abgarum regem.

¶ Beatus es qui credidisti in me: qum ipse nō videris. Scriptuꝫ est eñ de me: quia hi qui me vident / non credent in me: et qui non vident me: ipsi credent et viuent. De eo autem ꝙ scripsisti ad me / vt

veniam ad te: oportet me omnia propter que missus sum hic exple-re. Et postea q̃ cōpleuero: recipi me ad eum: a quo missus sum. qum ergo fuero assumptus: mittã tibi aliquem ex discipulis meis: vt curet egritudinem tuam: et vitam tibi atq3 his qui tecum sunt prestet et ciuitati tue.

Erat autem his epistolis ad-iunctum etiam hoc lingua Siriorum quod infra scriptum est.

¶ Postea vero q̃ Jesus assumptus est: misit ei Judas/ qui et Thomas Thadeum apostolum vnum ex septuaginta: qui Abgarum mirum in modum credentem/ perfecte curauit. etc.

¶ Ceterum refert Joannes Catholicon post Damascenum videns Abgarus q̃ presentialiter christum videre nō poterat: pictorem quendam ad Jesum misit: vt imaginem figuraret: et sic ipsum saltem per imaginem conspiceret: quem in facie videre nō poterat. Sed qum ad eum pictor venisset: propter nimium fulgorem: qui ab eius facie procedebat: in eius faciem clare nequibat intendere: nec eam/ vt sibi missum erat figurare. Quod cernens dominus/ vestimentum lineum ipsius pectoris aspiciens sue faciei imponens/ sui ipsius imaginem eidem impressit: ac desideranti regi Abgaro destinauit. Hec autem imago seu effigies aut Veronica/ nunc est Jenue/ in quodam venerabili monasterio et ecclesia sancti Bartholomei de Ermineis.

Sequunt vtilitates Misse. Et primum ait.

Bernardus.

¶ Missa tanta dignitatis est. q si homo totum mundum interim pertransiret: et totam substantiam suam daret in elimosinis: non tantum proficeret anime/ quantum auditio vnius misse deuota. Potissimum si homo est sine peccato mortali.

Diuus Hieronymus.

¶ Homines qui in purgatorio torquētur/ pro quibus solet sacerdos in missa orare: aut homines orare tenentur infra auditionem misse/ nullum tormentum sustinent.

Paulus.

¶ Vna oratio capitis plus valet quam oratio omnium menbrorum. Missa enim oratio christi est/ qui caput nostrum est: et nos menbra eius sumus.

Beda.

¶ Mulier pregnans deuote missam audiens/ si illo die parturierit\ sine magno dolore et periculo pariet.

Gregorius et Ambrosius.

¶ Vna missa plus valet in vita/ quam mille post mortem: ad remissionem pene et culpe. et etiam omnium peccatorum plus valet quam cetere orationes.

Gregorius.

¶ Pro qualibet missa vnus homo conuertitur: et vna anima absoluitur a peccatis: et iustus a via rectitudinis non deuiat.

Gregorius.

¶ Pena viuorum et mortuorum relaxatur dum cantatur missa: precipue illorum pro quibus oratur in speciali

Gregorius.

¶ Audire missam deuote alleuiat animas fidelium defunctorum et remittit peccata viuorum.

Chrisostomus.

¶ Tantum valet celebratio misse: quantum mors christi. Sicut enim mors christi nos redemit a peccatis. Sic celebratio misse ipsam deuote audiendo/soluat a periculis corporis et anime.

Gratianus.

¶ Vociferatio facta in ecclesia / resonantiaq; missarum ipsarum animarum purgandarum/omne extinguit incendium.

Mattheus.

¶ Qui interest misse deuote quicquid iustum petit/tunc optinet.

Diuus Hieronymus.

¶ Absq; dubio dabit nobis dñs deus illud quod in missa petimus: vnde immolata est dei glorificatio. Sanctarũ animarum refectio: et humani generis exaltatio. Et sicut sterquilinium seu stercorum immundicia non inquinat solis radium. Sic sacerdotis vinculum non maculat corporis christi sacramentum.

Ambrosius.

¶ Quicquid homo in die comedit post auditionem misse/magis proficit et conuenit nature q̃ ante.

Augustinus.

¶ Infra auditionem misse homo non senescit: nec debilitatur: Sicut ex ligno vite Adam nõ infirmabat: nec vita eius breuiabatur.

Augustinus.

¶ Videntibus corpus christi: illo die lumen oculorũ conseruatur Et omnia piuria ignorata ei remittuntur. Et illo die subitanea vel mala morte non moriet. Et si casu absq; cõmunione decesserit/pro cõmunicato habetur. Et anima ipsius ad infernũ non damnabit.

Augustinus.

¶ Peccator qui interest misse deuote. Si eadem die moriat contritus de criminibus om̃ia ecclesiastica sacramenta censet obtinuisse.

Augustinus.

¶ Si quis deuote audierit missam/non incidit peccatum mortale et venialia remittuntur ei.

Augustinus.

¶ Omnes passus quos facit homo eundo ad missam / ab angelo scribuntur. Et p quolibet passu dñs dabit ei bonum p̄mium.

Augustinus.

¶ In illa hora visionis corporis christi: diabolus exit de corpore cuiuslibet peccatoris: deuote illud aspicientis.

Augustinus.

¶ Celebratio vnius misse tantum valet: q̄ztum christi passio.

Augustinus.

¶ Qui vadit ad missam: et audierit eam integre et deuote. non deficiet sibi ex illo die cibus corporis necessarius

¶ Hę sunt fere vtilitates quas ex auditiōne misse assequimur / que partim Rome habentur: in conuentu are celi: quem sanctus Franciscus tuus incolit partim mea cura annexe sunt. Verū. quia exempla magis mouent: referam tibi historiā: et ad hanc rem ptinētem quas Eneas Siluius qui in pōtificatu Pij secundi nomen sibi indidit: in descriptione Europe cōmemorat his verbis.

Exemplū ¶ Fama est q̄z celebris inter Stirienses / nobilem quempiā fuisse cui sepe in animū ceciderat seipsum laqueo suspendere: id egre ferētem ex docto quodam viro remedia potuisse aduersus eam tentationem: Consiliū datum: pprium vti sacerdotem cōduceret: qui tibi manēti in arce quadam solitario singulis diebus rem diuinā faceret. Paruisse nobilem atq̄z in annum ferme continuasse: nulla suspendendi cogitatione interueniente. Postremo rogatum a sacerdote / vt p̄sbytero vicino qui dedicatiōem ecclesie in proximo mōte habiturus esset auxilio esse possit licentiam dedisse / pponentem in animo paulopost sequi et sacris interesse: stetisse diu postea nunc vna: nunc altera: causa retentum. deniq̄z circa meridiem pfectum agresti cuidam in nemore occurrisse / qui rem diuinam in monte peractum esse; populūq̄z omnem abijsse diceret. Contristatum eo nuncio nobilem infelicem se esse dicētem / q eo die sacrum corpus christi non vidisset. Agrestem cōsolari cepisse venditurum: si vellet nobilis emere premiū / quod interesse diuinis meruisset: sagūtq̄z nobilis petiuisse precij nomine. Venditione facta nobilem nihilomi-

nus montem ascendisse atq̧ orasse in templo. Reuersum autem in proxima arbore suspensum agrestem inuenisse: sed postea diris cogitationibus haud quaq̧ vexatū fuisse. ¶ Quod reliquum est reuerenda mater/tametsi satis cōpertum habeam/te cū vniuerso sacro collegio tuo salutem fideliū defunctoꝝ quotidie precari quatenus tamen ad eam oratiōem magis atq̧ magis incēdaris. Et ego meā tibi beniuolentiā ostendā / cōmemorabo aliquas auctoritates doctorum ad presens negociū ptinentes/deiñ subijciā exemplum nec contemnendum: nec a proposito nostro alienum. Et primum ait.

Augustinus.

¶ Ille nimirum sine omni spe celestis patrie moritur et salute qui defunctorum animabus non subuenit/ quorum tandem intercessionibus nostrum meritum augetur et crescit.

Gregorius

¶ Scio q̄ defuncti nos accusabunt in iudicio/ qui nō reuelantur suffragio auxilioq̧ nostro.

Origenes.

¶ Conuenientibus nobis in ecclesiam vt animarum celebrantur suffragia: earum mox extiguuntur incendia vniuersa: et minuuntur in futurum nostra supplicia.

Celestinus Papa.

¶ Tunc enī rite et veraciter nostrā salutem operamur/qum defunctoꝝ misericorditer felicibꝰ elemosinis ꝛ sacrificijs memoramur.

Cassianus.

¶ Sola enim misericordia dei et hominum comes est animarum defunctorum.

Ambrosius.

¶ Omne quod defunctis pietatis impenditur: ad nostram tandem meritum transmutatur.

Beda.

¶ Indignus erit post hanc vitam omnium fidelium suffragio: qui defunctorum immemor fuit in hoc mundo.

Richardus de S. Victore.

¶ Ipsi qui iam de purgatorio erepti celesti assunt gaudio / miro quodammodo interpellunt pro his qui defunctis subueniunt in hoc seculo.

Aymo super Cantica.

¶ Justo dei iudicio eterni damnationi se subijcit: qui defunctorũ immemor q̃tum ad auxilia suffragiaq; extitit.

Hugo de S. Victore.

¶ Post hanc vitam consolatio denegabitur ei / qui defunctis in hoc seculo minus suffragatur.

Theodorus.

¶ Finito animarum purgandarum supplicio/mox pro salute nostra clamores offerunt deo.

Celestinus.

¶ Misse/ Elemosine/Jeiunia/et oratio sancta/purgãdarum animarum sola sunt suffragia.

¶ Plura in hanc sententiã cumularem nisi illa tibi eque ac mihi immo magis q̃ mihi nota considerem atq; perspecta: quare exemplum annectam: quod tale est. Anno a natali Christiano secundo supra millesimũ quingẽtesimũq;/in ea septimana/que sacra pasca antecedit: quã christiani sanctam appellamus. Bononie in ede diui Dominici visus est p quietẽ beatus Vincentius/cuidam fratri suo/cuius vita et conuersatio sancta reputabatur: monuitq; eum cum p̃fecto suo agere: is tum erat frater Marcus Pelegrinus Veronensis: vt vna cum fratribus sequentiã. Dies ire dies illa: finitis Matutinis ter cantaret. Et qum ventũ esset ad eum versiculũ. Recordare Jesu bone: illum tertio repeteret: q ob meritum illius Cantus Christus optimus maximus eo tempore multas animas eorũ qui in hac vita predicatorum fautores fuissent atq; benefactores ex penis purgatorij extracturus erat: addiditq; vt fratres festũ suum: quod tum forte instabat/cũ omni solennitate peragerent: quatenus autẽ prior ei maiorẽ fidem adhiberet / iussit illi nescio quid secreti cõicare. Sequenti die in prandio Prior rem fratribus ordi-

ne expoſuit. Et illud ſecreti huculqꝫ ſoli deo et ſibi notū fuiſſe affir-mauit: quare vt viſum erat. Sequentia tribus diebus finitis matutinis: que tamen: ex ritu in crepuſculo noctis celebrantur (me forte preſente) alta voce cantata eſt.

¶ Sequentia autem etſi omnibus et tibi potiſſimum nota ſit/ tamen ob maiorem cōmoditatem illam ſubieci. Ego Chriſtophorus Scheurlus.

¶ Dies ire dies illa ſoluet ſeculum in fauilla teſte Dauid cum Sibilla. Quantus tremor eſt futurus qñ judex eſt venturus: cūcta ſtricte diſcuſſurus. Tuba mirū ſpargēt ſonum ꝑ ſepulchra regionum coget omnes ante thronū. Mors ſtupebit et natura qum reſurget creatura iudicanti reſpōſura. Liber ſcriptus ꝓferetur: in quo totū cōtinetur. vnde mūdus iudicet. Judex ergo qum ſedebit: quicquid latet apparebit: nil inultum remanebit. Quid ſum miſer tunc dicturus: quem patronam rogaturus: dum vix iuſtus ſit ſecurus. Rex tremende maieſtatis: qui ſaluādo ſaluas gratis: ſalua me fons pietatis. Recordare Jeſu pie: ꝙ ſum cauſa tue vie: ne me pdas illa die. Recordare Jeſu pie: ꝙ ſum cauſa tue vie: ne me pdas illa die. Recordare Jeſu pie: ꝙ ſum cauſa tue vie: ne me perdas illa die. Querens me ſediſti laſſus: redemiſti crucē paſſus: tantus labor non ſit caſſus. Juſte judex vltionis: dñi fac remiſſionis: ante diem ratiōis Jngemiſco tanqꝫ reus: culpa rubet vultus meus: ſupplicanti parce deus. Qui Mariam abſoluiſti: et latronez exaudiſti: mihi quoqꝫ ſpem dediſti. Preces mee non ſunt digne: ſed tu bonus fac benigne ne ꝑhenni cremer igne. Jnter oues locum preſta: et ab hedis me ſequeſtra: ſtatuens in parte dextra. Confutatis maledictis: flammis acribus addictis: voca me cum benedictis. Oro ſupplex et acclinis cor contritum quaſi riuis: gere curam mei finis. Lachrimoſa dies illa qua reſurget ex fauilla: iudicandus homo reus: huic ergo parce deus. Pie Jeſu domine doni eis requiem. Amem.

Ad diuum Chriſtophorum.

Chriſtophore o diuum grandiſſime vertice maior
Quam fuit ille gigas immenſi corporis athlas
Quamqꝫ ciclops faſtus ſicula Poliphemus mora
Sic animo maiore nites qui corpore preſtas
Olli humeris mundum feſſi terſere gigantes

Et vetus hercules miratur Roma labores
Sed tibi nec domitor mundi nec fama Ciclopum
Equatur: vincis cunctos nam teste triumphos
Nam tu orbem dominumqz orbis geris optimus heres
Celicolum tantiqz oneris et letus honoris
Emensor victor pelago ripaqz potitus
Non tibi delicie nec opes aut ardua cordi
Imperio exuto gentili sorde/sed vni
Christicola innixus domino testante probasti
Martyrio inuictus gladio flammisqz tyranni
Pro quo summa data est tibi gloria gracia olympo
Vt correpta leues truculenta membra dolore
Plasma quasi trunca dextram gressusqz regebas
Et que cesa diu patria tellure relicta
Aruerat speciemqz haste contiqz ferebat
Fronde noua et pomis viruit mirabile visu
Ergo age languentes defende doloribus artus
Has quicunqz pio referat tibi carmine laudes

¶ Hec habui religiosũ et prestantissima mater que hoc tpe ad te scriberim: que si te boni cõsuluisse audiero/scribam aliquando plã et his forte meliora. Quicquid preterea studij in me erit/consilij laboris ingenij hoc totum meqz ipsum tibi ac sacra collegio tuo polliceor ac dedica. Tu modo suauissimo patrono meo doctori Sixto Tuchero: et dño Anthonio eius sapientissimo fratri me vehementer cõmendo/et apud deum pro me intercede. Vale Bononie Calendis Septembris. Anno domini. 1. 15. 6.

Generoso et prestantissimo dño Caspari de Salhausen Misnensis ecclesie Canonico et Scholastico Georgius Sibutus Poeta et Orator laureatus.

Si mea vena viros debet celebrare probatos
In nostris merito sedem tibi pone libellis
Illustres inter dominos tua gloria magnum
Fert sincera decus: cuncta virtute refulgens
In te perspicui sublimi in pectore mores
Et decus et pietas et sacre munera vite
Cernuntur: proceres inter tua fama decusqz

Nostre charta ee mira te laude palestre
Obseruant: forti rector cum principe noster
Te canet in magna dominum virtute probatum
Tota catherua tibi magnos: dignetur honores
Ipse tui vates vt viuo nominis auctor

Christophoro Scheurlo Juris vtriusqз Doctori: achademie Albiorene Rectori liberalissimo Georgius Sibutus Poeta et Orator laureatus.

Ex latio nobis venisti nuper ad Albim
Doctrina insignis: vita preclarus honesta
Moribus argutus: forma vt laudatus jachus
Mox tua cum virtus pollebat. cognita nobis
Tota catherua tuas conata est dicere laudes
Post vbi compositos docto de vertice libros
Effusos legi: patriam mirabar et ortus
Ex te quesiui: dixi Nurnberga parentes
Ipsa meos genuit. genuit me Norica tellus
Inde nomen crebris latium me viderat annis
Sed me dux fortis Fridericus misit ad Albim
Ecce noui quicqз: sit opus ne': hoc carmine dignum

Christophoro Scheurlo oratori facūdissimo Rectori Albioreni gymnasyhumanissimo. Georgius Sibutus.

In latio quondam germane numina gentis
Et nostras laudes scripsisti pollice diuo
Ergo cum geminum venisti ductus ad Albim
Te notum facies: nostris laudaris in oris
Hoc opus in lucem: duce te: mittetur et orbem
Res bona. nec nostris vnqз conspecta sub oris
At tua vena meis pollet celebranda Camenis
Ardens et dulcis: diues locuples cumulata
In sacram merito matronam munere crescet
Quam laudas: cuius fratrem tu tollis ad astra
Me petis vt doctos veniam celebrare quirites
Aut quoscunqз alios magno quos cernis amore